

RĪGAS DOMES PILSĒTAS ATTĪSTĪBAS DEPARTAMENTS
PILSĒTVIDES ATTĪSTĪBAS PĀRVALDE

Tālrunis 67105816, e-pasts: pad@riga.lv

www.rdpad.lv

**Ūdens teritoriju un krastmalu tematiskā plānojuma
paplašinātās darba grupas sanāksme**

PROTOKOLS

2016. gada 6. maijā

Rīgā

Nr. 4

Rīgas domē, Rātslaukumā 1, Sēžu zālē
Sanāksme tiek atklāta plkst. 9.40

Sanāksmi vada:

Ilze Purmale Rīgas domes Pilsētas attīstības departamenta Pilsētvides attīstības pārvaldes vadītāja, direktora vietniece pilsētvides attīstības jautājumos.

Sanāksmē piedalās:

Inese Sirmā Rīgas domes Pilsētas attīstības departamenta Pilsētvides attīstības pārvaldes Teritorijas plānojuma nodaļas vadītāja, pārvaldes vadītāja vietniece;

Māra

Liepa-Zemeša Rīgas domes Pilsētas attīstības departamenta Pilsētvides attīstības pārvaldes Teritorijas plānojuma nodaļas vadītāja vietniece;

Karīna Jansone Rīgas domes Pilsētas attīstības departamenta Pilsētvides attīstības pārvaldes Teritorijas plānojuma nodaļas galvenā teritorijas plānotāja;

Lauma Līdaka Rīgas domes Pilsētas attīstības departamenta Pilsētvides attīstības pārvaldes Teritorijas plānojuma nodaļas galvenā projektu vadītāja teritorijas plānošanas jomā;

Vilnis Salenieks Rīgas domes Pilsētas attīstības departamenta Pilsētvides attīstības pārvaldes Teritorijas plānojuma nodaļas galvenais projektu vadītājs teritorijas plānošanas jomā;

Jānis Saulītis Rīgas domes Pilsētas attīstības departamenta Pilsētvides attīstības pārvaldes Teritorijas plānojuma nodaļas galvenais ĢIS speciālists – teritorijas plānotājs;

Gunta Bičevska Rīgas domes Pilsētas attīstības departamenta Pilsētvides attīstības pārvaldes Teritorijas plānojuma nodaļas galvenā ĢIS speciāliste – teritorijas plānotāja;

Elgita

Beinaroviča	Rīgas domes Pilsētas attīstības departamenta Pilsētvides attīstības pārvaldes Teritorijas plānojuma nodaļas eksperte administratīvās pārvaldes jomā;
Elīta Šveica	Rīgas domes Pilsētas attīstības departamenta Pilsētvides attīstības pārvaldes Lokālpilānojumu nodaļas vadītāja;
Jelena Šehovcova	Rīgas domes Pilsētas attīstības departamenta Pilsētvides attīstības pārvaldes Lokālpilānojumu nodaļas vadītāja vietnieka p.i.;
Irbe Karule	Rīgas domes Pilsētas attīstības departamenta Pilsētvides attīstības pārvaldes Lokālpilānojumu nodaļas galvenā teritorijas plānotāja;
Egita Gaile	Rīgas domes Pilsētas attīstības departamenta Pilsētvides attīstības pārvaldes Lokālpilānojumu nodaļas projektu vadītāja sabiedrības līdzdalības jomā;
Guna Jankovska-Galzone	Rīgas domes Pilsētas attīstības departamenta Pilsētvides attīstības pārvaldes Lokālpilānojumu nodaļas vides pārvaldības galvenā projektu vadītāja;
Ingrīda Žubure	Rīgas domes Pilsētas attīstības departamenta Pilsētvides attīstības pārvaldes Lokālpilānojumu nodaļas vides pārvaldības galvenā projektu vadītāja;
Andris Šēnbergs	Rīgas domes Pilsētas attīstības departamenta Pilsētvides attīstības pārvaldes Lokālpilānojumu nodaļas galvenais teritorijas plānotājs;
Iveta Staša-Šaršūne	Rīgas domes Pilsētas attīstības departamenta Pilsētvides attīstības pārvaldes Vēsturiskā centra plānošanas nodaļas vadītāja;
Ieva Renkvica	Rīgas domes Pilsētas attīstības departamenta Pilsētvides attīstības pārvaldes Vēsturiskā centra plānošanas nodaļas galvenā teritorijas plānotāja;
Andris Ločmanis	Rīgas domes Pilsētas attīstības departamenta Stratēģiskās vadības pārvaldes Stratēģiskās plānošanas nodaļas galvenais telpiskās attīstības plānotājs – ĢIS eksperts;
Juris Gudēvics-Liepiņš	Rīgas domes Pilsētas attīstības departamenta Projektu nodaļas galvenais projektu vadītājs;
Ksenija Sidorova	Rīgas domes Pilsētas attīstības departamenta praktikante;
Viktorija Priļenska	Rīgas domes Pilsētas attīstības departamenta praktikante.

Citu institūciju / organizāciju pārstāvji:

Regīna Bula	Rīgas pašvaldība aģentūras “Rīgas pilsētas arhitekta birojs” direktora vietniece;
Dina Krūka	Rīgas Ziemeļu izpilddirekcijas Teritorijas apsaimniekošanas un attīstības nodaļas vecākā referente;
Jānis Lejnīeks	Rīgas Austrumu izpilddirekcijas Nekustamā īpašuma nodaļas ekonomikas attīstības projektu vadītājs;
Jānis Hertmanis	Rīgas Pārdaugavas izpilddirekcijas Teritorijas apsaimniekošanas un attīstības nodaļas vecākais speciālists;

Anda Supe	Rīgas Pārdaugavas izpilddirekcijas Teritorijas apsaimniekošanas un attīstības nodaļas vecākā speciāliste;
Anda Melkeršone	Rīgas domes Satiksmes departamenta Projektēšanas dokumentācijas nodaļas būvinženiere;
Lolita Sarma	Rīgas pilsētas būvvaldes Arhitektūras pārvaldes Arhitektu un teritorijas plānotāju nodaļas vadītāja;
Ligita Tomiņa	Rīgas pilsētas būvvaldes Arhitektūras pārvaldes Arhitektu un teritorijas plānotāju nodaļas galvenā ainavu arhitekte - teritorijas plānotāja;
Marta Kurvīte	Rīgas domes Īpašuma departamenta Direktora biroja Projektu vadības attīstības nodaļas projektu vadītāja – juriste;
Dace Bērziņa	Rīgas pilsētas būvvaldes Arhitektūras pārvaldes Arhitektu un teritorijas plānotāju nodaļas galvenā arhitekte - teritorijas plānotāja;
Jānis Švinskis	Rīgas domes Mājokļu un vides departamenta Vides pārvaldes, Gaisa un ūdens pārraudzības nodaļas galvenais speciālists – eksperts;
Kristīne Āboliņa	Latvijas Universitāte, Ģeogrāfijas un zemes zinātņu fakultāte;
Egons Bērziņš	Rīgas Tehniskā universitāte;
Elīta Kalniņa	Vides aizsardzības klubs;
Pēteris Strancis	Latvijas Akadēmiskās airēšanas federācija, LBS;
Līga Sēja	Ķekavas novada dome;
Kārlis Ādmins	Vecmīlgrāvja attīstības biedrība;
Gundega Bļigzne	Vecmīlgrāvja attīstības biedrība;
Artūrs Palsāns	Biedrība “Rītabuļļi”;
Daina Pulkstene	“Mangaļsalas iedzīvotāju biedrība”;
Baiba Pope-Veisa	“Mangaļsalas iedzīvotāju biedrība”;
Māris Lūsis	Biedrība “Bergīnieki”;
Jānis Ozoliņš	Biedrība “Bergīnieki”;
Vladimirs Morozovs	Fonds “Imantas draugi”;
Māris Jansons	Biedrība “Kundziņsala”;
Ēriks Pūle	Biedrība “Āgenskalns – mūsu mājas”;
Pauls Jaunzems	Buļļu apkaimes iedzīvotājs;
Agita Vismane-Bitmane	Rīgas Dārziņu iedzīvotāju biedrība;
Vineta Rubene	Rīgas Dārziņu iedzīvotāju biedrība;
Andris Legzdiņš	“BBRC Sports”;
Juris Birznieks	“BBRC Sports”;
Ilze Rukšāne	ainavu arhitekte;
Māra Kalvāne	SIA “Metrum”.

Sanāksmi protokolē:

Solvita Kalvīte Rīgas domes Pilsētas attīstības departamenta Pilsētvides attīstības pārvaldes Teritorijas plānojuma nodaļas galvenā projektu vadītāja sabiedrības līdzdalības jomā.

Darba kārtībā:

1. Diskusijas atklāšana.

2. Iepazīstināšana ar Ūdens teritoriju un krastmalu tematiskā plānojuma mērķiem, darba izdevumu, saturu.
3. Diskusija:
 - 3.1. Kompleksas plānošanas teritorijas, kurās jānodrošina ūdens teritoriju un krastmalu telpiski funkcionālā sasaiste (45 min.);
 - 3.2. Publiski pieejamas ūdensmalas, prasības krastmalu un peldvietu izveidei un labiekārtošanai (45 min.).
4. Citi priekšlikumi.

I. Purmale atklāj sanākumi un iepazīstina ar sevi un kolēģiem.

Esiet sveicināti otrajā paplašinātās darba grupas sanāksmē! Šīs dienas tēma ir ūdeņu teritorijas un krastmalas. Uz paplašinātajām darba grupām aicināti dažādu profesionālo organizāciju pārstāvji, nevalstisko organizāciju pārstāvji, tematisko plānojumu darba grupas locekļi un iedzīvotāji, kuri iepriekšējos sabiedrības līdzdalības pasākumos tika izteikuši vēlmi aktīvi piedalīties tieši plānošanas procesā.

Sanāksme tiek translēta internetā, tāpēc lūgums runāt mikrofonā un stādīties priekšā.

Pagājušā nedēļā runājām par Mājokļu tematisko plānojumu, nākamā sanāksme 20. maijā par kultūrvēsturiskajām teritorijām, 27. maijā par Ainavu tematisko plānojumu, 3. jūnijā par Uzņēmējdarbības tematisko plānojumu, 10. jūnijā par Valsts un pašvaldības tematisko plānojumu un Publiskās ārtelpas tematisko plānojumu.

Līdz šī gada beigām mums ir jānodod visi 11 tematisko plānojumi iepazīstināšanai ar sabiedrību, līdz 2018.gadam teritorijas plānojums ir jāpabeidz un termiņā ir jāiekļaujas.

L. Līdaka sniedz prezentāciju par Ūdens teritoriju un krastmalu tematiskā plānojuma mērķiem, darba uzdevumu, saturu.

Diskusiju jautājumi.

Publiski pieejamas ūdensmalas, prasības krastmalu un peldvietu izveidei un labiekārtošanai.

L. Līdaka: Pirmais jautājums gan darba grupai, gan pārējiem sanākušajiem: vai šis princips ir skaidrs, saprotams, vai ir kādi priekšlikumi?

D. Pulkstene : Ko darīt situācijās, kad tā nav pašvaldības zeme un sarkanās līnijas nav iezīmētas plānā? Es nevaru pārbaudīt, kur es varu piekļūt. Privātais pasaka, ka te nedrīkst nākt.

L. Līdaka: Sanāksmes otrajā daļā runāsim par kompleksi plānojamām teritorijām, esam piefiksējuši teritorijas, kur piekļuve nav nodrošināta. Pastāv iespējas šīs teritorijas plānot un meklēt risinājumus kompleksi. Jāapzinās, ka visur Rīgā nevarēsīm šo jautājumu tik īsā laikā atrisināt. Cik optimāls ir piekļuves vietu biežums? Vai 500 metri būtu optimāli? Vai mazliet lielāks attālums?

D. Pulkstene: Gribētu tā, lai būtu iespējama piekļuve ar bērniem. Lai nav jābrauc pa ielu ar riteņiem, jo mēs dzīvojam uz salas, bet vienīgā reālā piekļuve ir pie jūras. Tas nav normāli, ka situācijā, kad apkārt ir divas upes, nav piekļuves pie ūdeņiem.

E. Kļaviņa: Papildināšu, ka 500 metri būtu maksimums attiecībā uz piekļuves biežumu.

K. Ābola: Priekšlikums ar tematiskā plāna palīdzību labot pieejamības problēmu. Skatīties, pēdējo piecu, desmit gadu laikā ir mainītas sarkanās līnijas un iedzīvotāji nav nojautuši, ka tādā veidā viņiem pamazām tiek nogriezta šī piekļuve publiskajiem ūdeņiem. **Tematisko plānu izmantot kā pamatu, lai atjaunotu, mainītu sarkanās līnijas, lai nodrošinātu pieejas.** Mežaparkā mums ir monitorings, 2002.gadā bija sešas piekļuves, tagad ir divas ar pusi. Publiskas ielas pārtaisītas par privātām.

L. Līdaka: Nākamais jautājums būs par labiekārtotām krastmalām un prasības to labiekārtošanai.

Šobrīd Rīgas teritorijā ir izveidotas sešas oficiālās krastmalas atbilstoši Ministru kabineta noteikumiem. Esošās labiekārtotās krastmalas ir 13 km garumā. Pētot šo funkciju nodrošinājumu Rīgas apkaimēs, secinām, ka 46% Rīgas iedzīvotāji dzīvo apkaimēs, kur ūdens objektu nav vispār. 26% dzīvo, kur ir ūdensobjekts, bet nav labiekārtotas ūdensmalas. 28% dzīvo tādā apkaimē, kurā ir ūdensmalas labiekārtojums un ir pieejams. Rīgas ilgtspējīgas attīstības stratēģija nosaka, ka ir jāveido pēc iespējas vairāk publiski pieejamas ūdensmalas un jāveido dažāds to labiekārtojums. Balstoties uz stratēģijas uzstādījumu, esam izvirzījuši desmit kritērijus, pēc kuriem tika izvērtētas iespējas labiekārtot ūdensmalas visā Rīgas teritorijā: ja pie ūdensobjekta nav neviena oficiāla peldvieta vai atpūtas vieta; ja apkaimē nav neviena peldvieta vai atpūtas vieta pie ūdens; ja peldvietu vai atpūtas vietu iespējams izvietot uz pašvaldības īpašumā esoša zemes gabala; ja apkaimē ir iedibināta peldvieta vai atpūtas vieta; potenciālās iedzīvotāju skaits 500 metru attālumā; transporta pieturvietu skaits; piekļuves iespējas ar velosipēdiem no veloceliņiem 1 km attālumā; atsevišķos gadījumos piekļuves iespējas ar auto un stāvvietu pieejamība apkaimē; vai peldvietas tuvumā nav piesārņojumu radošs objekts; atbilstoša grunts kvalitātes, ainaviskums u.c.

Balstoties uz šiem 10 kritērijiem ir sagatavots priekšlikums par labiekārtojamām krastmalām un peldvietām (*skatīt karti*). Ar zilu krāsu – esošās labiekārtotās krastmalas un pludmales; ar sarkanu – plānotās labiekārtotās krastmalas; ar violeto - labiekārtojamās krastmalas Rīgas Brīvostas teritorijā, par kurām esam daudz diskutējuši ar iedzīvotājiem un Departamentā tika veikts pētījums, kurā tika skatītas iespējas veidot labiekārtojumu, identificējot vietas pie ūdeņiem. Ņemot vērā, ka tiek izstrādāts ar Brīvostas tematiskais plānojums, tad par šīm teritorijām detalizētāk runāsim, kad būs Brīvostas tematiskā plānojuma apspriešana. Bet ja Jums ir priekšlikumi, tad labprāt uzklausīsim tagad. Jums ir izdales materiāls, kur minēti gan kritēriji, gan karte. Vēlos dzirdēt Jūsu viedokli par izvēlētajām teritorijām, vai, Jūsprāt, tas ir atbilstoši, varbūt kaut kas jāsamazina, jāpaplašina.

J. Ozoliņš: Vēlos konkrētāk saprast, kas ir labiekārtota pludmale?

L. Līdaka: Labiekārtota pludmale vai krastmala kā tāda?

J. Ozoliņš: Peldvieta. Labiekārtota.

L. Līdaka: Oficiāla labiekārtota peldvieta ir atbilstoša Ministru kabineta noteikumu prasībām. Tur jābūt noteiktai ūdens kvalitātei, prasības ģērbtuvēm, tualetei, glābšanas pasākumu veikšanai, visām informējošām zīmēm, izkārtnēm. Tajās ir atļauts veidot labiekārtojuma elementus, piemēram, aktīvai atpūtai, solus, atkritumu urnas u.c. Tā ir mērķtiecīgi izveidota. Protams, Rīgā ir ļoti daudz peldvietu, kuras šobrīd nav iekārtotas atbilstoši visām šīm prasībām. Tādas ir tikai sešas.

J. Ozoliņš: Kas tās apsaimnieko?

L. Līdaka: Tās apsaimnieko Rīgas izpilddirekcijas. Kuras izpilddirekcijas pārziņā atrodas šī peldvieta, tā arī uztur.

M. Jansons: Mani interesē kritērijs – tuvumā nav piesārņojuma radošs objekts. Rīgā tādu oficiāli piesārņojumu radoši objekti ir daudz ?

L. Līdaka: Jā, ir gan. Šeit ir kartes fragments. Mēs redzam, ka ir gan piesārņotas teritorijas, gan potenciāli piesārņotas teritorijas. Šeit ir dati, kur ir lietus ūdens kanalizācijas izlaides, gan izlaides no sūkņu stacijām, tajā skaitā ģimenes dārziņi, privātmājas, kuras nav pieslēgtas centralizētajiem kanalizācijas tīkliem. Pilsētā ir teritorijas, kur šis piesārņojums ir, tāpēc to teritoriju ir jāpēta lokāli. Izvērtējot, kur ierīkot peldvietu, ir jāveic ūdens kvalitātes mērījumi, lai būtu droši.

M. Jansons: **Ja ir kāda privātmāja, kas laiž savus neattīrītus kanalizācija ūdeņus, vai tad pašvaldība var to nevar kontrolēt, lai obligāti pieslēgtos kanalizācijas tīklam?**

L. Līdaka: Likuma prasība attiecas uz tām vietām, kur pati pilsēta ir nodrošinājusi centralizēto tīklu pieejamību. Ir teritorijas, kur tie nav pieejami. Tā ir paša īpašnieka ētiskā atbildība, cik labā kvalitātē viņš uztur hermētiski noslēgto rezervuāru un vai to regulāri izved. Es lūgšu Mājokļu un vides departamentu pakomentēt šo jautājumu.

J. Švinskis: Pēc normatīviem aktiem tā nevajadzētu. Bet paši zināt, kādi ir dažādi racionalizācijas paņēmieni, lai būtu jāizved ārā mazāk notekūdeņi.

M. Jansons: Esmu sašutis. **Tā ir tāda vienkārša lieta, ko var konstatēt un vajag cīnīties.**

L. Līdaka: Par šo mēs vēl parunāsim ar Jums atsevišķi.

I. Rukšāne: Skatos, ka šajā kartē nav iezīmēta Sarkandaugava.

L. Līdaka: Jā, nav. Esam iezīmējuši to galu, kur bijām apsekot pie pašas Sarkandaugavas. Attiecībā uz Sarkandaugavas daļu, kas atrodas pie Tvaika ielas, mēs šobrīd zinām, kāda ir situācija un projekts ir uzsākts un koki jau ir izcirsti. Arī Satiksmes departamentam ir ideja šo būvēt, to apstiprināja arī sanāksmē ar mēru Mangaļsalā, ka tā ir viņa prioritāte. Līdz ar to es negribēju būt maldinoša un apsolīt to, ko mēs nekādā veidā nevarēsim apsolīt un izpildīt.

I. Rukšāne: Savukārt Satiksmes departaments saka, ka viņi izpilda to, ko saka Pilsētas attīstības departaments. Viņi saka, ka tas ir atbilstoši spēkā esošajam teritorijas plānojumam. Protams, atbilstoši esošajam ir, bet tas neattiecas uz to, ka nākotnes plānojums paredz arī citas alternatīvas.

L. Līdaka: Vai šeit ir Satiksmes departamenta pārstāvis?

I. Rukšāne: Katrā ziņā piesārņojums šeit nevarētu būt kritērijs, jo redzam, ka ir Kīleveina grāvis, kas arī ir ļoti līdzīgā situācijā.

L. Līdaka: Piesārņojums vairāk attiecas tieši uz peldvietu izveidi un tā ir likvidējama lieta, uz to mēs cenšamies iet. Vai par Sarkandaugavu mēs varam teikt, ka mēs vēl konsultēsimies ar Satiksmes departamentu? Man bail apsolīt, ka mēs varēsim ielikt tajā plānā.

I. Rukšāne: **Labprāt gribētu vienreiz pie viena galda dzirdēt Satiksmes departamentu un Pilsētas attīstības departamentu, runājot vienā valodā.** Saprotu, ka jums šeit ir jau konkrētā attīstības programma.

L. Līdaka: Nē, šis ir plāns, kas ir mūsu priekšlikums. Sagatavots konsultējoties vairāk ar darba grupu un izskatot saņemtos priekšlikumus. Domē tas vēl nav skatīts. Tikai tad, ka mēs iepazīstināsim Rīgas domes deputātus un redzēsim, vai visas šīs idejas tiks akceptētas, varēs saprast par reālistisko termiņu.

I. Rukšāne: Vai varam vienoties, ka mēs iniciējam satikšanos starp Satiksmes departamentu, Pilsētas attīstības departamentu un Sarkandaugavas biedrību. Apsēžamies pie viena galda un sarunājamies. Citādi vēstuļu bombardēšana vienā un otrā virzienā kļuvusi nogurdinoša.

I. Purmale: **Pie šī jautājuma mums gribot negribot būs jāatgriežas.** Jo Transporta tematiskajā plānā būs jāatbild uz šo jautājumu. **Tikšanās noteikti būs,** bet ar ko tā beigsies, šobrīd grūti prognozēt.

I. Rukšāne: Tas, kam mēs šobrīd gribētu vērst uzmanību, un ko vairakkārt esam uzsvēruši – **Rīgas psihiatrijas un narkoloģijas centrs ir pabeidzis metu konkursu par jauna ambulatorā korpusa būvniecību, kas tiks būvēts Tvaika ielas malā.** Ja mēs uzbūvējam četru joslu šoseju, ir kaut kādā veidā jāmēģina aizstāvēt 89 000 pacienti, kas tur apgrozās katru gadu. Tam **biedrība visu laiku mēģina pievērst uzmanību. Šim centram ļoti būtisks ir**

miers. Labiekārtota krastmala un pludmale ir daudz svarīgāka, kā šī četru joslu šoseja, kur ir bijuši alternatīvi varianti. Lūdzu mēģinām!

J. Ozoliņš: Vēlos precizēt par piesārņojuma avotiem. Cik kompleksi Jūs tos apzināt? Vai plānā ir paredzēts to risināt vai vienkārši apzināt un nolikt plauktā, kā tas parasti notiek?

L. Līdaka: Tas ir apzināts tik kompleksi, cik mums ir pieejami dati. Protams, ka par daļu mums datu nav objektīvu iemeslu dēļ. Tur ir analizētas potenciāli piesārņotās teritorijas, kas ir publiski pieejams LVĢMC datu bāzē. Tās ir attēlotas uz kartes. Daļā ir veikta detalizēta izpēte, daļā nav. No "Rīgas Ūdens" ir saņemta informācija par tīkliem, kur ir izbūvēta centralizēta kanalizācija, kāds ir pieslēgumu skaits, cik daudz Rīgā ir teritoriju, kur nav pieslēgums un pastāv potenciālas iespējas noplūdei. Tāpat ir informācija, kur Rīgā atrodas ģimeņu dārziņi, kur ir līdzīga problēma, kas ir applūstošas teritorijas. Un ir Satiksmes departamenta informācija par lietus ūdeņu kanalizācijas izlaidēm. Šobrīd tiek veikts darbs par piesārņojuma avotiem, kas mums nāk no kaimiņu pašvaldībām.

J. Ozoliņš: Ja mēs konkrēti runājam par lielām valsts iestādēm – fundamentāliem piesārņojumiem.

L. Līdaka: Tie, kas ir fundamentāli piesārņojuma avoti, tiem atbilstoši savai piesārņojošās darbības atļaujai, sākot no reizi mēnesī līdz četras reizes gadā, ir jāsniedz notekūdeņu kvalitātes mērījumi un jāsniedz atskaites. Tas nav pašvaldības uzdevums.

J. Ozoliņš: Kas to kontrolē?

L. Līdaka: Lielrīgas reģionālās vides pārvalde.

J. Ozoliņš: Jūs zināt, ka viņi kontrolē? Juglas ezerā ūdens netiek mērīts jau cik gadus!

L. Līdaka: Viņi mēra.

A. Palsāns: Mums blakus ir Rīgas attīrīšanas iekārtas. Vai šis objekts tiek uzskatīts kā vides piesārņojošs objekts vai vides attīrīšanas objekts?

J. Švinksis: Daugavgrīvas attīrīšanas iekārtām ir izdota piesārņojošo darbību atļauja, kur ir visi nosacījumi un parametri, kas ir jāmēra un jākontrolē pašam uzņēmumam un jāiesniedz Lielrīgas reģionālajai vides pārvaldei par notekūdeņu kvalitāti. Izlaide jūrā pēc attīrīšanas ir apmēram 2 km un neietek ietekmēta ūdens kvalitāte.

A. Palsāns: Vai tas, ka šīs attīrīšanas iekārtas atrodas upes malā, ietekmē upes ūdens kvalitāti? Man kā mazas salas iedzīvotājam patīk, ka Buļļupes mala netiek pārāk attīstīta. Mums kā iedzīvotājiem ir paveicies, esam iekopuši un tiekam klāt ūdeņiem. Tā kā sala ir ļoti maza ar minimālu cilvēku un transporta caurlaidību, tad galvenā problēma ir tā, ka visi sabrauc un grib

atpūsties. **Sala nevar paņemt pretī to, kas atbrauc.** Es plānā redzu, ka pretējā puse tiek attīstīta. Buļļusala netiek attīstīta, kas mani kā iedzīvotāju priecē. Tajā pašā laikā, vai attīrīšanas iekārtas ietekmē pašas upes ūdens, ne jūras ūdens kvalitāti?

J. Švinskis: Nē, nav pamata domāt, ka ietekmē, jo izlaide ir uz otru pusi, jūrā.

A. Palsāns: Par tauvas joslām. Mūsu gadījumā ir 10 metri ar piekļuvi. Kādi ir normatīvie akti, noteikumi. **Cik lielā mērā ir patvaļa, ka cilvēki sāk būvēt iekšā laipas? Mēs kā iedzīvotāji un biedrība gribam, lai visiem šis jautājums ir saprotams un ir vienota izpratne.** Saprotot, ka viena vai otra iestāde šo jautājumu īsti nekontrolē, sāk būvēt laipiņas ar drāšu žogiem, kas publiskā vietā nebūtu īsti saprotams. Kurš nosaka šo regulējamu? Rīgas pilsētas būvvaldē neviens neuzņēmās šo jautājumu kontrolēt. Tiek pieteikts, ka uzbūvēs, bet dabā neviens neskatās.

L. Līdaka: Varam lūgt Būvvaldes komentāru par šo jautājumu?

L. Sarma: Es nesapratu, kādā aspektā ir bijis novadījums uz Domi, attiecībā par laipu izbūvi? Laipas klasificējas kā inženierbūve, līdz ar to, ja Jūs vēlaties būvēt, Jums ir jāiesniedz Rīgas pilsētas Būvvaldē paskaidrojuma raksts inženierbūves būvniecībai. Šādā kārtībā būvvalde izskatīs šo priekšlikumu.

L. Līdaka: Es saprotu, ka problēmas rodas tad, kad tas mēdz notikt nesankcionēti un ja neviens to nekontrolē. Tas būtu Būvinspekcijas uzdevums to kontrolēt. Saprotu cilvēkus, kas dzīvo pie ūdens un ka viņiem šī funkcija ir nepieciešama un tā ir krastmalai raksturīga apbūve. Tas ir plānā jārisina. **Kādā veidā tiesiski atrisināt, ņemot vērā, ka laipa pa daļai atrodas uz sauszemes, iespējams, privātīpašumā, pa daļai atrodas šajā publiskajā ūdenī.** Šobrīd es uz Jūsu jautājumu atbildēt nevarēju, bet **piefiksēju, ka tā ir nozīmīga lieta un tai tiks veltīta īpaša uzmanība.**

D. Pulkstene: Par peldvietas novietojumu. **Šobrīd es neredzu, ka Mangaļsalas iedzīvotāju intereses ir ievērotas, jo peldvieta ir ļoti tuvu Vecāķu publiskajai peldvietai. Un Mangaļsalas iedzīvotājiem nav nekāda labuma, jo tur ar riteņiem bērni nevar aizbraukt.** Veloceliņš nav izbūvēts, gar ceļu saliek mašīnas un tur pārvietoties ir ļoti bīstami. Ja tikšanās laikā ar N. Ušakova kungu viņš teica, ka plānots attīstīt jūras pludmali, tad neredzu, ka šeit būtu iezīmēta perspektīvā pludmale. **Mēs būtu ieinteresēti attīstīt Mangaļsalas jūras pludmali.**

L. Līdaka: Peldvieta Vecdaugavā tika atzīmēta daļēji balstoties uz ekspluatācijas apsaimniekošanas noteikumos identificētajām iespējamām peldvietām. Tajā pašā laikā pie Vecdaugavas nav citu pašvaldības īpašumā esošu teritoriju, lai mēs varētu to nodrošināt, kā arī dabas liegumam ir savas īpašas prasības. **Mēs varētu papildināt šo karti ar Mangaļsalas pludmales attīstību.** Vienīgi jāņem vērā, – kamēr nebūs jaunais Dabas aizsardzības plāns, jo

šobrīd šajā zonā nav šī peldvieta iezīmēta, **mums būs jāgatavo šie kā priekšlikumi jaunajam Dabas aizsardzības plānam.** Tā kā šis ir dabas parks "Piejūra", tur ir specifiski noteikumi.

D. Pulkstene: Jūs minējāt, ka **Brīvostas teritorijā arī var tikt plānotas peldvietas. Ir viena peldvieta, kura ir iedibināta pie Daugavas, Mangaļsalas ielas galā, atrodas Brīvostas teritorijā, bet šeit nav iezīmēta.**

L. Līdaka: Visu laiku tiek diskutēts par piekļuves vietām Brīvostas teritorijā un to labiekārtojumu. Sarunas ir dažādas un mēs vēl diskutēsim. Atceros no apkaimju sanāksmēm, ka cilvēkiem šī vieta bija ļoti populāra un iecienīta. Tas lielā mērā ir Rīgas Brīvostas lēmums.

M. Jansons: Vai Ministru kabineta noteikumos nav teikts, ka peldvieta nevar būt Ostas teritorijā?

L. Līdaka: Jā, tā ir.

M. Jansons: Tad iznāk, ka nekas no tās diskusijas nebūs.

L. Līdaka: Mēs varam vismaz domāt par krastmalas labiekārtojumu. Tas ir paradokss – ostas teritorijā nedrīkst būt peldvietas, bet faktiski cilvēki tur peldas.

M. Jansons: Turklāt Rīgas Brīvostai ir tik daudz teritorijas, kuras viņi neizmanto.

L. Līdaka: Par to mēs diskutēsim Rīgas Brīvostas tematiskajā plānojumā. Šoreiz es vairāk gribētu runāt par labiekārtojumu, par vietām. Vai ir kaut kādi priekšlikumi par piemērotākām vietām.

I. Purmale: Vēlos papildināt. Par peldvietu mēs Ostā, protams, nevaram runāt, bet tā var būt gan pludmale, gan labiekārtota piekļuves vieta, ko varam nodefinēt atsevišķi. Protams, neizslēdz arī peldēšanos, bet tad tā ir pašu atbildība.

K. Āboliņa: Lūgums parādīt kritērijus. **Priekšlikums palabot sesto kritēriju – transporta pieturvietu skaits 500 metru attālumā. Skaitu nomainīt ar esamību, jo 11.tramvaja galapunkts, manuprāt, ir pilnīgi pietiekoši, tur nevajag skaitu.**

Par septīto priekšlikumu attiecībā uz divriteņiem. Ja sabiedriskais transports atbrauc 500 metru attālumā, vai tas nozīmē, ka ar velosipēdu tur nevar braukt? Loģiski, tur ir iela. **Ielikl velosipēdu 500 metru attālumā.**

Trešais priekšlikums – nodefinēt konkrētus metrus, kas varētu būt 1 km piekļuvei ar autotransportu, kas automātiski nodrošinātu ar to, ka visas tuvējās ielas un pati krastmala tiek piedzīta ar automašīnām. Priekšroka ir sabiedriskā transporta lietotājiem, velosipēdistiem, tiem, kas pastaigājas. Pamainīt kritērijus.

Jautājums par likuma pēctecību. Kad apstiprināja 2006.-2018.gadam plānu, teica, ka Ostai ir tiesības iet Krievu salā un Mangaļsalā tāpēc, ka viņi izvāksies no Rīgas centra. Šajā 1. kartē

Ostas teritorija joprojām ir līdz pašam tiltam un nav plānots atbrīvot un nav plānots padarīt pieejamas tādas teritorijas kā Andrejsala, kas tika paredzētas. Saprotu, ka Ostai ir vēlme tagad dabūt gan Andrejsalu, gan Mangaļsalu, gan Krievu salu. Jautājums ir par likumību. Kāpēc uz pašreiz spēkā esošā plāna pamata mēs varam rakstīt Tematiskos plānojumu, kur Rīgas Brīvosta ir viss?

L. Līdaka: Tematiskais plānojums top uz tā materiāla, kāds mums ir pieejams. Ņemot vērā, ka šobrīd ļoti lēni noris process par Rīgas Brīvostas robežu maiņu, man nav pēdējās robežas. Līdz ar to manos materiālos tās ir robežas ir tādas, kādas man pieejamas. Attiecībā par Andrejsalas pieejamību – tā nav Rīgas Brīvostas teritorijā. Tā ir privātīpašumā esoša zeme, kuras attīstība ir atbilstoši detālplānojumam. Tiklīdz būs jaunā Ostas robeža, tā tiks likta iekšā plānā. Šobrīd nevaru likt man nezināmus materiālus.

Par piekļuvēm – paldies par priekšlikumiem. **Par velosipēdiem – var piekļūt pa jebkuru ceļu, šeit vairāk bija doma no oficiāli izveidotiem veloceliņiem, sasniedzot vienotā tīklā. Var jau būt, ka šis attālumš ir jāsamazina.**

Par autostāvvietu skaitu – ja mēs izliksimies šo problēmu neredzot, nekas arī nemainīsies. Apkaimes, kuras ir grūtāk sasniedzamas ar publisko transportu, īpaši, kas novietotas tālu, cilvēki uz turieni dodas ar automašīnām. Un ja tur mašīnas nav kur novietot, tad visa zaļā zona tiek šim jautājumam pakārtota. Protams, tas ir jārisina kompleksi, nodrošinot gan sabiedriskā transporta biežumu noteiktās sezonās, gan paplašinot maršrutus.

K. Āboliņa: Tas vairāk bija domāts – tad, kad mums tur vajag stāvvietu, to netaisīt 100 metru attālumā. Tāpēc vajadzētu tos metrus norādīt.

I. Purmale: Par Ostas robežu. Mēs šobrīd pārrunājam ar Brīvostu par robežu korekcijām un izmaiņām. Tas, ka Eksporta ostas viens gals paliks ārpus Ostas, bet līdz Ziemeļu koridoram vistīcamāk Ostas teritorijā un Andrejsala visa būs ārpus. Tas laikam tā arī būs. Pārrunas vēl notiek, bet tas neizslēdz tematiskajā plānā šo plānoto robežu aprakstīt. **Kā priekšlikumam tematiskajā plānojumā Ostas robežai ir jāparādās.** Līdz ar to mēs rēķināties, kādi varētu būt risinājumi attiecībā uz konkrētajām teritorijām.

J. Birznieks: Vai ir iespēja pagarināt labiekārtoto krastmalu tālāk uz Bieķiengrāvja pusi, kur paredzēts pats Bieķiengrāvis peldbūvju izvietošanai?

L. Līdaka: Šī teritorija ir salīdzinoši šaura, tāpēc nav zīmēta kā labiekārtota publiskai funkcijai. Es domāju, ka teorētiski pastāv iespēja. Cik atceros, tur ir pašvaldības īpašumā esoši zemes gabali, līdz ar to nav pretenziju pret to.

J. Briznieks: Vai to vajadzētu iesniegt kā rakstveida priekšlikumu?

L. Līdaka: Nē. Pietiek, ka esat šeit to izteicis. Ja nevienam citam pret šo pagarinājumu nav krasi iebildumi.

I. Karule: Vēlos pajautāt Mangaļsalas iedzīvotājiem un citiem aktīvistiem **par peldvietas ierīkošanu Mangaļsalā pie jūras. Vairāk pie dambīša vai mola?**

D. Pulkstene: **Noteikti drošāk pie mola, jo uz otru pusi braukt ir riskanti, jo tur atstāj mašīnas tie, kas brauc uz Vecāķu peldvietu.** Pa Stāvvadu ielu ir bīstami braukt ar velosipēdiem, līdz ar to mēs ar bērniem netiekam. Ar kājām aiziet tas ir pietiekami liels gabals un neiet nekādos šajos kritērijos. **Mols būtu labāka vieta, tur arī ir iespēja Brīvostas teritorijā automašīnas izvietot.**

K. Ādminis: **Vecmīlgrāvī ir brīnišķīgi labiekārtota krastmala, bet nav peldvietas.** Protams, peldēšanās ir uz katra paša peldētā ja sirdsapziņas, bet lielākoties tie ir bērni. Skaista vieta, bet kļūst bīstama. **Ja Daugavā nav iespējams, varbūt var izskatīt iespēju par Ķīšezeru, kas ir tuvāk Vecmīlgrāvim?**

J. Lejniēks: Jautājums par Āgenskalna līci. Skatoties uz kartes, es redzu Zundu. **Vai var padomāt, ka Āgenskalna līcis nebūs labiekārtotas krastmalas?**

L. Līdaka: **Taisnība. Tas ir plānots Rīgas vēsturiskā centra plānā. Papildināsim.**

E. Kalniņa: Par Zaķusalas krastmalu bija konkurss. Zināmā mērā tur ir labiekārtots. Tur ir ceļš. Zaķusala jau arī ir potenciāls. Viena daļa jau ir kur gājējiem iet, arī mašīnas brauc. Vai šī plānojuma rezultātā būs kaut kādi kopīgie nosacījumi peldbūvēm – kur un kādas likt? Kur atstājam brīvo kuģošanas telpu?

L. Līdaka: Par peldbūvēm ierosinu diskutēt sanāksmes beigās. Par Zaķusalas krastmalu – vērtējot man pieejamo informāciju, man pēc kritērijiem neiznāca.

I. Sirmā: Ja ir runa par teritoriju, kas ir ap televīzijas torni, tur, pamatojoties uz konkursa rezultātiem, ir uzsākts lokālpļānojums. Konkursa rezultātā bija ideja, ka tornis jāpārvērš par tūristiem pievilcīgu objektu ar 2000 apmeklētāju lielu skaitu gadā. Šobrīd torņa pārvaldītāji ir atbildējuši, ka finansiālu apsvēru pēc lokālpļānojuma izstrāde nenotiek, bet iecere joprojām ir spēkā. Atkarībā no tā, kas būs šajā lokālpļānojumā, visticamāk, ka tur arī būs šī labiekārtojuma krastmala, bet tas būs valsts uzņēmuma iniciēts un īstenots projekts. Šeit attēlotās krastmalas ir vairāk pašvaldības pārvaldībā.

J. Ozoliņš: Vēlos pavaicāt par Juglas ezera otru krastu. **Kāpēc Bergu pusē nav paredzēta pat krastmala? Uz peldvietu mēs nepretendējam. Daudz rīdzinieku brauc. Bet šobrīd mēs paši apsaimniekojam – pļaujam zāli, iznesam atkritumus. Neviens pat miskasti nevēlas nolikt.**

L. Līdaka: Juglas ezera ekspluatācijas apsaimniekošanas noteikumi ir izstrādes procesā. Arī pretējā krastmala ir apskatīta. Kad saņemsim pēdējo versiju, varētu būt, ka mēs ieliksīm. Tur ir ne tik veiksmīgi ar īpašumpiederību, kā pusē, kas ir tuvāk centram, bet tur ir viens pašvaldības

īpašumā esošs zemes gabals, kur pirms gada Īpašuma departaments nāca konsultēties, vai šī vieta būtu piemērota labiekārtotas krastmalas izveidei. Tā gan ir stāvākā vietā.

J. Ozoliņš: Ir arī otra vieta, kas ir ļoti piemērota un arī pieder pašvaldībai. Mēs esam gadiem rakstījuši vēstules par šo jautājumu. Tas ir pie sociālā centra "Ezerkrastī". Adrese ir Uguns iela b/n (~12-18 numurs).

L. Līdaka: Jūsu apkaimē nebūtu pretenziju pret to, ka tā ir publiski pieejama krastmala?

J. Ozoliņš: Tā jau pašreiz ir publiski pieejama un pašreiz jau tur brauc cilvēki, ielas ir pilnas ar mašīnām tāpat kā visiem citiem. Tikai **to krastmalu apsaimniekojam mēs iedzīvotāji, nevis pašvaldība. Un atkritumus mēs nesam uz savām miskastēm, nevis uz pašvaldības.**

A. Palsāns. Varu papildināt Juglas ezera problemātiku. **Domāju, ka salu iedzīvotāji un iedzīvotāji, kas dzīvo pie ūdeņiem, varētu man pievienoties. Tā problemātika mums ir viena.** Mēs arī svētdienās izejam gar upīti un savācam atkritumus. To visu varam palikt zem vārda – infrastruktūra. Pie mums bija uz salas sanāksme, kad bija sabraukuši daudz Rīgas domes pārstāvju. **Vai Rīgas dome ar visiem departamentiem līdz tam brīdim, kamēr tās ir novirzītas uz iedzīvotāju pleciem, savā starpā varētu līdz galam nokomunicēt globālus jautājumus.** Buļļu sala ir nevis viens ceļš turp un atpakaļ, bet tā ir viena josla – turp un atpakaļ. Jūs pieminējāt, ka vasaras sezonā tiek palielināts Rīgas satiksme autobusu intensitāte, lai cilvēkiem šīs vietas ir pieejamas. Mums kā iedzīvotājiem ziemas sezonā autobuss kursē 1 līdz 2 reizes stundā. Izskatās, ka ziemā nevienu neuztrauc, kā bērni nokļūst uz skolu un atpakaļ. Vasarā šī intensitāte ir 6 vai 7 reizes lielāka (ik pa 3 minūtēm). Mazie šaurie ceļi, mazās ieliņas nespēj to paņemt pretī. Tanī brīdī rodas konflikts, emocionālais konflikts. Kad ir silts, Tu visiem kļūsti interesants, bet pēc tam Tev pašam ar to visu jātiek galā. Mēs atrodamies Dabas parkā, "Rīgas meži" saka, ka nedrīkst izcirst nevienu koku bez speciālām atļaujām. Tajā pašā laikā, kad sabrauc mašīnas, tās nav kur nolikt un liek, kur var nolikt. Visbiežāk mazajās ieliņās pie mājām. Viss ir ļoti skaisti, bet kas notiek tajā brīdī, kad kādam no dienestiem ir jāatbrauc. Kad es vēršos pie "Rīgas satiksme", viņi saka, lai vēršas pie Rīgas domes un "Rīgas Meži". Kad vēršos pie viņiem, tie saka, ka "Rīgas Satiksme". **Nepieciešama infrastruktūra. Kā nokļūs, aizklūs, ceļi, atkritumu urnas.**

L. Līdaka: Katrai no labiekārtojuma krastmalām mums būs detalizētāka analīze: par piekļuves vietām, stāvvietām, sabiedrisko transportu. Vienā dienā mēs šo problemātiku neatrisināsim. Līdzīgi kā Mangaļsalai, arī Jums šis infrastruktūras jautājums ir saistīts ar jaunā Dabas aizsardzības plāna izstrādi. Vai mums izdosies panākt kaut kādas izmaiņas attiecībā uz piekļuves nodrošināšanu, infrastruktūras uzlabošanu krastmalai. Cerams, arī dabā būs redzami kādi uzlabojumi.

A. Vismane-Bitmane: Vai Dārziņi šeit ir iekļauti?

L. Līdaka: Jā, ir.

M. Lūsis: Priekšlikums Juglas ezera otra krastam. Izskatīt variantu, kā palīdzēt iedzīvotājiem - vismaz izvietot atkritumu urnas. Tā noteikti nav pludmale, bet varbūt labiekārtota vieta. Jebkura atkritumu izvedēja mašīna tur tiek klāt, tur ir normāla piekļuve krastam.

L. Līdaka: Nākamais jautājums. Krastmalas nav visas vienādas un nevaram nosaukt par promenādēm vai peldvietām. Plānā ir paredzēts noteikt labiekārtojuma krastmalām labiekārtojuma līmeni. Dabas taka, taka, promenāde, pludmale (*uzskaita pazīmes saskaņā ar izdales materiālu*). Aicinu uz diskusiju par krastmalu labiekārtojuma līmeņiem. Īpaši ceru, ka iedzīvotāji un Izpilddirekcija var palīdzēt sadalīt posmos.

K. Āboliņa: Par dabas taku. Ko nozīmē punktveida? Tā ir punktveida pieeja pie ūdens? Ar ko dabas taka atšķiras no takas? **Dabas taka ir dabā un tā iet gar krastu un tur būtu jābūt visu laiku pieejai. Ja saka, ka tās ir prasības labiekārtojuma līmeņiem, tad pietrūkst vēl viena atsevišķa sadaļa – nelabiekārtotās dabas takas.** Skatoties no lietotāja puses, tādas arī ir vajadzīgas. Uz dabas takas saglabā stādījumus. Dabas taka ir dabā un tur parasti mežs un mežs nav stādījums. **Priekšlikums – saglabā dabu, dabiskumu. Krasts un ūdens ir dzīvs ar saviem procesiem un ar visiem šiem labiekārtojuma līmeņiem mums ir jābūt ārkārtīgi uzmanīgiem.** Lai nenonāktu pie situācijas, kā Salonikos Grieķijā, kur pilsēta pie ūdens 8 km garumā un visu laiku ir labiekārtotā promenāde, bet ūdenim pieiet un pataustīt var tikai 4 vietās. **Betons, tirdzniecība, stādi podos, bet krasts ir dzīvs un ūdens svārstās. Tiklīdz mēs uztaisīsim pārmērīgo labiekārtojumu, mēs padarām ūdeni nepieejamu.**

Pietrūkst viena ļoti būtiska karte – ostu un pietātņu karte. Cilvēkiem ir jāzina, kur būs mazās ostas un pietātņītes un nevar cerēt uz piekļuvi pie ūdens.

Priekšlikums no lietotāju puses. Ja es kā iedzīvotājs izdomāju, ka es gribu apiet ap Ķīšezeru. Man šīs atsevišķās kartītes neko nedod. **Būtu izcili paskatīties, vai es vispār varu apiet apkārt Ķīšezeram, ņemot vērā pašu pirmo karti. Tauvas josla. Tur viss redzams, kur var iet, kur osta, kur jāpaiet malā, bet tālāk varu ceļu turpināt.** Cik šie krasti ir pieejami vai paliks tikai šīs atsevišķās saliņas.

L. Līdaka: Par dabas takas labiekārtojumu. Tas tieši ir tā domāta. Tas ir maksimālais komplekts, vienmēr var no kaut kā atteikties. **Paldies par precizējumiem, par stādījumiem.** Nelabiekārtota dabas taka ir pati izveidojusies – nav atkritumu urnu, nav veidotu celiņu. Bet tā nekur nav aizliegta. Jebkurā apstādījumu un dabas teritorijā būs atļauta, kur mēs varēsīm šādas teritorijas noteikt. Diemžēl neesam tiesīgi noteikt pa tauvas joslu taku, kas ir uz privātīpašuma. Cilvēki var iet pa tauvas joslu. Tās norobežošana/ nenorobežošana ir pretrunā likumam. Diez vai mēs ar plānu varam paredzēt dabas taku pa tauvas joslu.

I. Sirmā: Vēlos precizēt. Tiesīgi esam. No Zemes pārvaldības likuma izriet, ka plānošanas dokumentos var šo apgrūtinājumu noteikt.

L. Līdaka: Tas ir piekļuvei pie tauvas joslas, nevis apvilkt ap visu Ķīšezeru.

I. Sirmā: Jebkurā gadījumā jāreķinās ar to, ka īpašnieks gribēs par to kompensāciju, kas ir pat noteikts šobrīd Zemes pārvaldības likumā, ka īpašniekam ir tiesības zaudējuma radīšanas gadījumā. Es saprotu, ka šeit ir runa tieši par tiem krastmalas posmiem, ko mēs skatījām iepriekšējā kartē un par šo krastmalu posmu labiekārtojuma līmeņiem. Tas, ka būtu labi, ja varētu apiet apkārt Ķīšezeram, Juglas ezeram un visā garumā pie Daugavas, tas ir skaidrs. Tāpēc jau prezentācijas ievadā skaidrojām, kādi ir ierobežojumi, kas iziet no reālās situācijas.

L. Līdaka: Par ostām. Mums būs pietātņu karte Tematiskajā plānā, taču tas būs vairāk attiecināms uz to, ko pašvaldība var īstenot pie krastmalām, kur tai ir pārvaldības tiesības. Attiecībā uz laivu, jahtu ostām, kas var izveidoties privātos īpašumos, tas ir būvniecības procesa ietvaros un esam secinājuši, ka iepriekšējā plānā ļoti stingri noteiktās vietas, kur drīkst veidot laivu, jahtu ostas, pēc būtības nedarbojas. Nav iespējams visas Rīgas mērogā izvērtēt, kur cilvēki varētu atrast brīnišķīgu vietu, kur šādu infrastruktūru izveidot. Ar īpašu plānošanas procedūru, kas visticamāk, būs lokālplānojums, šīs ostas varētu tikt izveidotas citās vietās, kur kartē nebūs norādīts. Tā karte būs pieejama.

E. Bērziņš: Es parakstos zem tā, ko teica K. Āboliņa. **Pilsētvides princips ir atļaut maksimāli dzīvot dabai. Ar labiekārtojumu neuzmākties, līdz kamēr tas nav reāli nepieciešams.**

Otra lieta. **Kur krasta zonas pieder pašvaldībai, pašvaldībai jābūt pilnīgi skaidrai leģendai, ko tā tur dara vai nedara.** Šajā kartē ir vēl ļoti daudz krasta zonas, kuras ir pašvaldībai vai valstij piekritīgas un kur rīcība nav principā iedefinēta.

Attiecībā uz ezeriem un upēm ir cilvēciskais princips. **Ezeriem ir jāvar apiet apkārt. Ķīšezeram vēl var. Ja mēs to nemēģināt to nostiprināt kā principu, mēs varam to pazaudēt.** Un es šeit redzu diezgan lielu risku.

L. Līdaka: Kādi ir konkrēti priekšlikumi?

E. Bērziņš: 1.) Tur, kur ir pašvaldības īpašums, noteikti inventarizēt un noteikt pavisam konkrētu rīcību vai nerīkošanos. 2.) Tur, kur veidojam kuģošanas līdzekļu pieejas, tās ir pašvaldības vietas un vienīgās. Tās ir jāpasaka ļoti precīzi un stabili un loģiski pamatotu šo kuģošanas tīklu. Tas nozīmē sarkanās līnijas kombinētas ar cita veida infrastruktūru, bet konkrēti līdz ūdens objektam. 3.) Cilvēku pārvietošanās cilpas reālās. Lai neveidojas situācijas, ka mums ir fragmentētie posmi, kur viena liela sabiedrības daļa negribētu būt, bet gribētu baudīt to, kas mums vēl šobrīd Rīgā ir. **Bet, pirmkārt, es to adresētu kā pašvaldības programmu. Ļoti daudzas pašvaldībai piekrītošas vietas neatspoguļojas šajā leģendā.**

L. Līdaka: Doma bija, ka daudzas nav mērķtiecīgi labiekārtotas bet tiek mērķtiecīgi uzturētas. **Varbūt ir jāieliek vēl vienas leģendas līmenis.** Šeit bija koncentrēšanās uz tām, kuras būtu mērķtiecīgi labiekārtojamas cilvēku atpūtai.

E. Bērziņš: Principu, ka es varu apiet apkārt ezeram, tas ir iestrādājams. tematiskajā plānojumā. Ķīšezeram vēl var apiet apkārt, Juglas ezeram gandrīz var apiet apkārt. Šos principus vajadzētu nofiksēt. Tas nenozīmē “slāt” pa biotopiem, bet tas nozīmē plānot šo situāciju. **Ir pietiekami daudz vietu, kuras nedrīkstētu aiztikt ar labiekārtojumu.**

M. Jansons: Vēlos paturpināt šo tēmu. **Nenāktu par sliktu ierakstīt tādu aizsardzību, ka Rīgas pilsēta kontrolē un skatās, lai kaut kur neparādās kaut kādi nelikumīgi privāti ierobežojumi.** Ka Jūs mērķtiecīgi cīnāties. Tauvas josla nav tukša skaņa, mēs to taupām cilvēkiem un dabai. Es **gribētu redzēt, ka ir kaut kādas takas gar Ķīšezera, jo, manuprāt, tur ir lieliskas vietas, kur pastaigāties. Tām nav jābūt ar lielu labiekārtojuma līmeni, bet lai var pastaigāties bez gumijas zābakiem.** Tas pilsētai būtu ļoti liels ieguvums.

L. Līdaka: Attiecībā uz vietām, kur ir nelikumīgas laipas vai tml., tur tiešām mums ļoti noder, ka ir apkaimju biedrību pārstāvji. Aicinām Jūs ziņot, ja ko tādu pamanāt. Rīgas domes darbinieku nav tik daudz, lai katru dienu varētu apstaigās Ķīšezera vai jebkuru krastu. Par to ir jāziņo. Paldies par šo priekšlikumu, mums jādomā, kā plānā nostiprināt šo stingrāk.

A. Ločmanis: Komentārs par dabas takām un punktveida pieejām pie ūdens. Tās atsevišķos gadījumos ir kritiski svarīgas, jo, piemēram, Juglas ezeram, kad iet uz pilsētas centra pusi, pa taku var noiet gar niedrēm un es neuzskatu, ka tās visur būtu jāizpļauj, tāpēc **dabas taku apvienojot ar laipām, kas caur niedrēm aizved līdz ūdenim, ir normāls labiekārtojuma līmenis. Priekšlikums dabas takas un takas nodrošinājumam – tur, kur ir piknika, atpūtas vietas, pieminēt infrastruktūru, lai šī vietas ir sasniedzamas no ūdens. Lai tur ir laipiņa un cilvēku grupa, kas pārvietojas ar nemotorizētiem vai atsevišķos gadījumos ar motorizētajiem peld līdzekļiem varētu tās zināt, piestāt, apēst sviestmaizi un tad airēt tālāk.**

M. Jansons: Skatījos velociņa perspektīvo attīstības plānu un tur bija arī iezīmēts gar Daugavu, bet tas bija iezīmēts tikai līdz Dārziņu sākumam, Aroniju ielai. Šeit skatos, ka tas ir līdz Rīgas robežai. Tā būtu lieliska iespēja, ja varētu aizbraukt līdz Salaspilij ar velosipēdu. Kā tur ir?

L. Līdaka: Pēc manā rīcībā esošās informācijas, tas ir paredzēt līdz Rīgas robežai.

M. Jansons: Kad tas varētu parādīties?

L. Līdaka: Pamazām parādās, šobrīd ir jau Rumbulā.

J. Lejnieks: Tas ir Satiksmes departamenta jautājums, bet Austrumu izpilddirekcija nodarbojas vidēji ar 700 metriem gadā. Tad var rēķināt, kad tiksīm līdz Salaspilij. Projekts ir izstrādāts, tas ir realizācijas jautājums.

L. Līdakai bija jautājums, ko darīt Rumbulā? Rumbulā ir dažāda veida attīstības vīzijas. Bet šobrīd tur ir tukša vieta. Tur braucot cauri tranzītā, nav ideju, ko darīt, vienīgi kāda piknika vieta. Savukārt Dārziņos ir ko darīt, tur būs peldvieta. Viss ir procesā.

E. Kalniņa: Ko nozīmē tas teikums pie takas – nodrošina pret applūšanu? Kā tas saprotams?

L. Līdaka: Tas ir atkarīgs no tā, kas Rīgas pretplūdu plānā par konkrētām krastmalām ir pateikts. Ir varianti – vai nu dambis vai cits aizsardzības pasākums. Rīgas pretplūdu plānā ir nākamie soļi, ka ir jāvērtē ietekmes uz vidi novērtējuma procedūrā iespējamie risinājuma varianti, varbūt ir tādas, kur ir nepieciešams šis pacēlums. Tas ir cieši saistīts ar applūšanas problemātiku.

E. Kalniņa: Jelgavā arī ir promenāde, kura katru gadu periodiski ir zem ūdens. Nekas traks nenotiek. Klimats mainās un droši vien applūšana būs arvien biežāk.

L. Līdaka: Vai kādam ir vēl komentāri par karti?

D. Pulkstene: Skatos, ka šeit **nav iezīmēta tā dabas taka, kas pašlaik jau ir izveidota Piejūras dabas parkā, mežā.**

L. Līdaka: Tāpēc, ka vairāk koncentrējāties tieši uz ūdens malām.

D. Pulkstene: Tā ved uz ūdens malu. Tur ir problēma, ka tur nav atkritumu urnas. Viss tiek piemēslots, bieži cilvēki izmanto iespēju tur atstāt savas mašīnas un atstāj tur savus atkritumus.

K. Āboliņa: Man jautājums A. Ločmanim, tā kā viņš piedalījās pretplūdu projektā. Vai tiešām viss Juglas ezera pilsētas krasts ir tas, kurš jāšargā pret plūdiem? Tajā skaitā arī Buļļupe.

L. Līdaka: Es atbildēju. Nav tā, ka šis labiekārtojums uzreiz paredz pretplūdu risinājumu. Tas paredz, ja tur ir nepieciešams. Tas nenozīmē, ka tas ir jāšargā pret plūdiem.

K. Āboliņa: Tikko bija Sužu detālplānojuma apspriede, kur uztaisa ceļu, kas automātiski ir dambis un viss kārtībā. Un tas, ka bija applūstošā teritorija, tur arī var būvēt.

J. Birznieks: Pirms tam **tika akceptēts, ka varētu būt labiekārtota krastmala gan Bieķiengrāvi un tagad ir runa par līniju. Vai tā varētu būt promenāde? Dabas takas jau tur tagad iet.**

L. Līdaka: Jā, iespējams. Tā vieta ir ļoti urbāna, blakus iet Mūkusalas iela. **Priekšlikumu sapratām, ietversim.**

A. Ločmanis: Par taku gar Juglas ezeru – 2/3 varētu būt dabas taka un 1/3 taka.

L. Līdaka: Lūgums man pēc tam kartē precizēt.

M. Jansons: Ostas teritorijā neviena promenāde nav iezīmēta, bet **Andrejostā arī varētu būt laba promenāde**, tur ļoti populāra vieta.

L. Līdaka: Saprotu, ka **mums Rīgas vēsturiskā centra krastmalas jāiekļauj šajā plānā, lai būtu uzskatāmi un neradītu mulsumu.**

A. Palsāns: Vēlos precizēt par dabas takām. Mums ir dabas parks gan gar upi, gan pie jūras. Kas atbild par šo dabas parku kā teritoriju? Kāpēc ir tik daudz liegumu “kustēties”? Mums ir šīs dabiskās takas, kuras vēsturiski ir grūti izanalizēt, kad radušās, bet cilvēkiem tur patīk staigāt. Skaidrs, ka labiekārtošana tiek nobremzēta, ka tas ir dabas parks un tas ir kā izstāžu zālē – skatīties drīkst, aiztikt nedrīkst. Tas būtiski ierobežo to visu uzturēt civilizētā, skaistā kārtībā. Tās pašas urnas vai vietas, kas savestas kārtībā. Pie tam – saglabājot šo dabisko vidi, reljefu, jo iestaigātas takas ir simtiem, cilvēki iemīļo arvien vairāk braukt un staigāt pa to dabisko taku. Problemātika ir tā, ka mēs esam ierobežoti prasīt, jo tas ir dabas parks, aizsargājama dabas teritorija. Mēs esam spiesti to darīt saviem spēkiem. Kas Jūsu struktūrā traucē ieviest skaidrību šajā jautājumā?

L. Līdaka: Došu vārdu Mājokļu un vides departamentam, kurš ir atbildīgs par Piejūras dabas parka teritoriju.

J. Švinskis: Piejūras dabas parka teritoriju uzrauga un apsaimnieko Dabas aizsardzības pārvalde. Mājokļu un vides departaments (saskaņā ar piešķirto finansējumu) realizē īpaši aizsargājamās dabas teritorijās tādu pasākumus kā niedru izpļaušana Jaunciema dabas lieguma teritorijā, arī Juglas ezerā, kas nav īpaši aizsargājama dabas teritorija atsevišķas vietās. Dižkoku kopšana, zīmju uzstādīšana, atsevišķu zīmju atjaunošana. Tādu lielu ieguldījumu kā jaunu taku izveide, tas, pirmkārt, ir saistīts ar to, vai atbilstoši konkrētās teritorijas Dabas aizsardzības plānam kaut ko tādu ir pieļaujams ierīkot. Otrkārt, tie ir pietiekami lieli finansiāli izdevumi. Lielākā daļa no Piejūras dabas parka ir valsts īpašumā.

A. Palsāns: Atbilde ļoti korekta, viss pareizi. Nav prasība, lai taciņās iegulda milzīgas naudas, kas mežā nevienam nav vajadzīgs. Mums patīk dabiskā reljefa taka, cilvēki staigā. Tas tā var palikt, bet aiz cilvēkiem vienmēr kaut kas paliek. **Skatoties pēc šiem nosacījumiem, dabiskajā takā viss tiek atstāts dabiskajā reljefā, izpausmē, bet netiek nodrošināts, ka vismaz tiek nodrošinātas urnas un tās tiek arī iztīrītas.** Tā ir dabas parka teritorija. Arī dabiskajā takā parādās arvien vairāk cilvēku un pēc viņiem ir jākopj.

E. Kalniņa: Tas ir visās vietās, arī ūdens malās. Ja tur ir cilvēki, tad **pilsētai vajadzētu plānot atkritumu savākšanu. Pie risinājumiem iekļaut, ka pilsētas dienestiem uzliek par pienākumu, atkritumu urnas uzstādīt, izvest.**

J. Ozoliņš: Mums ir diezgan laba sadarbība ar Ziemeļu izpilddirekciju un parasti miskastes pieprasīšana beidzas ar to, ka izsludināja konkursu, konkursa rezultātus apstrīdēja, miskastes būs rudenī. Nav reāli, tas nestrādā Rīgā. Ja nepieciešama sezonāla atkritumu izvešana, tas nedarbojas. Tas darbojās pirms 10 gadiem, kad bija nauda un to varēja atļauties. Tagad tas viss beidzas ar iepirkumu.

L. Līdaka: Es saprotu, ka pie apsaimniekošanas šī ir diezgan liela problēma.

Ejam uz priekšu. Attiecībā uz krastmalām. Esam secinājuši, ka daudzas no tām krastmalām, kas jau ir izveidojušās, dažādi ietekmē piegulošo teritoriju iedzīvotāju dzīves ikdienu. Mēs to esam sapratuši arī apkopojot priekšlikumus un atsauksmes, ko iedzīvotāji mums snieguši. Līdz ar to Tematiskā plāna ietvaros mēs varētu noteikt, kuras no attīstāmajām, labiekārtojamām krastmalām būtu lokālas nozīmes (vairāk vērstas uz vietējo iedzīvotāju), lai nepiesaistītu masas no citām apkaimēm. Otrās būtu pilsētas nozīmes, kur būtu vairāk jādomā par plašāku infrastruktūru un būtu piemērotas lielākam cilvēku skaitam. Lokālās nozīmes labiekārtotās krastmalas būtu pie mazajiem ezeriņiem un upītēm, savukārt pilsētas nozīmes pie publiskajiem ūdeņiem un Rīgas jūras līča pludmalēm. Novietojums blīvi apdzīvotās apkaimēs būtu lokālas nozīmes labiekārtotās krastmalas, savukārt ekstensīvāk apdzīvotās apkaimēs būtu pilsētas nozīmes. Sasniedzamība lokālas nozīmes būs ar kājām vai velosipēdu. Savukārt pilsētas nozīmes būs ar sabiedrisko transportu vai automašīnām.

Atbilstoši šiem diviem līmeņiem krastmalas ir sadalītas.

Ceru dzirdēt viedokli no apkaimju iedzīvotājiem vai izpilddirekcijām.

M. Jansons: Vai tiek veikts monitorings un ir saprotams, kāda ir ūdeņu kvalitāte? Piemēram, Daugavā, vai ūdens kvalitāte uzlabojas?

L. Līdaka: Tiek veikts divu veidu monitorings. Peldvietu monitorings uz bioloģiski aktīvajām vietām. Oficiālajās peldvietās visu peldsezonas laiku no maija līdz septembra beigām, papildus monitorings tiek veikts aptuveni 20 peldvietās, kas nav oficiālas peldvietas un to finansē Rīgas dome. Par šīm vietām ir informācija, ka tur peldas cilvēki, katru gadu šīs peldvietas ir citas. Ar rezultātiem var iepazīties Valsts Vides dienesta mājas lapā un varēs arī apskatīties tematiskajā plānā, ja gribēs.

M. Jansons: Būtu labi, ja kāds varētu izanalizēt datus. Es nezinu, ko tas nozīmē. Gribētu kaut kādu dinamiku redzēt.

L. Līdaka: Tur ir trīs dalījumi: peldēties droši, peldēties nav ieteicams, peldēties aizliegts. Tiklīdz parādās sarkans, tad nedrīkst.

Otrs monitoringa veids, kas tiek veikts. Ir vairākas monitoringa stacijas, kas mēra hidroloģiskos mērījumus: ūdens ātrums, plūdmaiņas. Ir arī stacijas, kur tiek veikti ķīmiskie mērījumi un tos uztur Latvijas Vides, ģeoloģijas un meteoroloģijas centrs un šos rezultātus ietver upju baseinu apsaimniekošanas plānos. Daugavas upju baseinam tikko ir iznācis jauns plāns un tur ir aprakstīti visu ūdens objektu kvalitāte. Situācija nav pārlietu laba. Rīgā ūdensobjekti ar labu ūdens kvalitāti gandrīz nav. Ir ar vidēju, sliktu. Laba kvalitāte ir Buļļupē.

J. Ozoliņš: Man nav skaidrs, kā varētu risināt sasniegšanu ar auto un stāvvietu iekārtošanu. Tas man ir pilnīgi neskaidrs vairums visās šajās vietās. Vai ir plāni kaut kādus zemes gabalu atpirkt? Cilvēku pieplūdums, kas varētu būt šajās aprīkotajās vietās, palielināsies. Atbrauks simtiem, nevis desmitiem cilvēku.

L. Līdaka: Vēl ir tematiskais plānojums Valsts un pašvaldības funkciju nodrošināšanai un Publiskās ārtelpas tematiskais plānojums, kas ir cieši saistīti arī ar šo plānu, mums ir informācija par pašvaldības īpašumā esošiem zemesgabaliem visās šajās vietās. Tematiskā plāna ietvaros tie ir analizēti un balstoties uz Jūsu priekšlikumu, tiks analizēti par to, kurās vietās un cik daudz varēsīm īstenot. Skaidrs, ka nevarēsīm īstenot pilnīgi visas vajadzības. Paralēli ir jāstrādā arī ar sabiedriskā transporta veicināšanas izmantošanu. Tāpēc arī bija kritērijs par sasniegšanu ar velosipēdu, jo arvien vairāk cilvēku izvēlas arī tādā veidā nokļūt līdz šīm atpūtas vietām. Tas tāds kompleksi risināms jautājums. Visas stāvvietas mēs nekad neatrisināsim.

J. Ozoliņš: Pirms apmēram desmit gadiem Rīgas domei bija ideja par park&ride stāvvietām, kas tiks izvietotas pa perimetru Juglā, Dārziņos u.c. Jūs kompleksi tādas problēmas neapskatāt? Runājot par Juglu, Brīvdabas muzeja tuvumā bija plānots, kur tiešām varētu izvietot tās mašīnas un tālāk doties ar velosipēdu. Tas nākamajā plānošanas periodā netiks apskatīts.

I. Sirmā: Ir atsevišķs tematiskais plānojums, ka paredzēts transporta tēmai. Tur tiks apskatīts ne tikai stāvparku jautājums, bet arī lielas ietilpības publiski pieejamās autonomās. Rīgas domei ir bijuši divi pētījumi par šo tēmu, ko izstrādāja SIA "Elmāra Daniševska birojs". Liekot kopā pētījumu rezultātus un pašvaldības iespējas un arī "Rīgas satiksme" bilancē esošos zemes gabalus, visu šo apkopojot, vēl diskutējot darba grupās, mēs vēl noteikti šo jautājumu skatīsim. Šie saskares punkti starp tematiskajiem plānojumiem ir vairākās vietās. Diemžēl nevaram vienā sanāksmē atspoguļot visus risinājumus. Darba procesā sasaistes tiek skatītas visu laiku.

L. Lauma: Pēdējā tēma, kas ir konceptuālāka - kompleksās plānošanas teritorijas. Mums ir teritorijas, kurās jautājumi par krastmalas attīstību ir jāskata cieši ar to, kā attīstīsies teritorijas blakus. Ja atgriezīamies pie kartes par publiski pieejamām ūdens malām, jau rādīju, ka mums ir šie baltie plankumi, kur publisko piekļuvi šobrīd nav iespējams nodrošināt. Esam analizējuši Ķīšežera ziemeļu galu. Pašam krastam piekļuve ir caur privātpašumu. Mēs izvirzījām sešus kritērijus (*uzskaita saskaņā ar izdales materiālu*). *Tiek uzskaitīt lokālplānošanas ietvaros risināmie jautājumi.*

Vai ir vēl kādas teritorijas, kur šāda plānošana ir nepieciešama?

Kādi vēl varētu būt jautājumi, kas risināmi saistībā ar ūdens malām?

D. Pulkstene: Mēs noteikti ierosinātu gar Vecdaugavu, Mangaļsalas tajā pusē šādu plānošanu, jo tur tiešām nav saprotams, kur ir sarkanās līnijas. Es esmu kartēs skatījusies,

kur es vispār drīkstētu iet, jo ir tā, ka sētas tā saceltas, ka mums tāda 500 metru josla gandrīz nekur nav pieejama. Mums ir jābrauc diezgan tālu, lai vispār tiktu klāt līdz ūdenim.

M. Jansons: Vai šis plānojums ietver, ka mēs varētu paplašināt sarkanās līnijas, uzlikt lielākus aprobežojumus privātīpašniekiem vai atsavināt? Ja tas nav, tad uzreiz atkrīt daudzas teritorijas.

L. Līdaka: Ir vairāki veidi, kā mēs to varam risināt. Viens – nosakot ielu sarkanās līnijas. Atsevišķās teritorijās tās ir tik liekas, ka tur tas tāpat būs jādara. Cilvēki ne vienmēr būs gatavi uzbūvēt ceļu un paši tik lielā teritorijā apsaimniekot. Ceļi varētu tikt noteikti sarkanajās līnijās un tas risināts lokālplānojuma ietvaros. Otrs variants, Zemes pārvaldības likums ļauj noteikt aprobežojumus par labu sabiedrībai piekļūt publiskajiem ūdeņiem. Ir apstiprināti Ministru kabineta noteikumi, kur nosaka kārtību, kādā veidā šis aprobežojums tiek noteikts un kādā veidā tiek aprēķināta kompensācija privātīpašniekam. Šo aprobežojumu var noteikt vai nu teritorijas plānā vai lokālplānojumā. Ņemot vērā, ka mēs precīzi nezinām šo teritoriju attīstības scenārijus, mēs esam plānojuši, ka lokālplānojums varētu būt dokuments, kur šādi aprobežojumi varētu tikt noteikti.

Vēl varbūt var panākt vienošanos ar īpašnieku, kuri attīsta kaut ko un izmantošana ir pietiekami publiska. Tā kā mums trūkst informācijas par šo teritoriju plānoto attīstību, tad ir plāns to risināt lokāli.

J. Ozoliņš: Vēlos pievērst uzmanību Juglas ezera stūrim, kur ir Juglas ezera upe. Tur pašreiz pēc īpašnieka iniciatīvas notiek detālplānojuma izstrāde, ko pagājušo nedēļu apspriedām. Tur applūstošās teritorijās paredzēts veidot dambjus, paaugstināt apbūvi. Vai jums no savas puses ir iespēja ietekmēt šo procesu un izteikt savus priekšlikumus. Apspriešana beigsies 9.maijā.

L. Līdaka: Mēs sekojam līdzi. Vai Būvvalde var paskaidrot?

D. Bērziņa: Es nenokomentēšu tieši šo detālplānojumu, bet pagājušo nedēļu bija publiskā apspriede šim detālplānojumam. Rezultāti tiek apkopoti, tiks strādāts ar izstrādātājiem. Viss ir procesā.

L. Līdaka: Kas būs šajā tematiskajā plānā un vai mēs varēsim ietekmēt detālplānojuma risinājumus, visticamāk, ka nē, jo šis tematiskais plānojums ātrākais, kad stāsies spēkā, būs šī gada beigās, nākamā gada sākums.

I. Purmale: Es par dambi tiešām nezinu, vai viņi plāno būvēt. Galvenais uzdevums detālplānojumā ir noteikt, kur ir tā robeža starp applūstošo un apbūves teritoriju.

J. Ozoliņš: Pašreiz pēc spēkā esošā attīstības plāna tur ir paredzēta 11 stāvu apbūve, ko "izsita" konkrēti personāži, lai nopelnītu naudu. Uz šī pamata tiek izstrādāts detālplānojums, zinot, ka ir atvērts vaļā nākamais teritorijas plānojums un tā risinājumus negaidot. Cenšas izgrūst cauri šo intensīvo apbūvi.

I. Purmale: Tādas ir viņu tiesības. Šī brīža spēkā esošais plāns ir tāds, kāds tas ir. Viņiem, manuprāt, vairs nesanāk tik lielas apbūves platības, kā bija sākumā. Kad zonējums tika noteikts konkrētai teritorijai, nebija normatīvā regulējuma tieši par applūstošajām teritorijām. Bija tikai Aizsargjoslu likumā pateikts, ka aizsargjoslas platums ir 10 vai 20 metri. Šobrīd ir nācis klāt applūstošās teritorijas faktors, viņiem ir jāizvērtē, cik tad paliek teritorijas apbūvei. Par augstumiem – viņi ir tiesīgi izmantot to, kas šobrīd ir noteikts. Tur bija kādi 5 vai 7 stāvi.

J. Ozoliņš: Iezīmēts bija līdz 11 stāviem. Es vienkārši gribēju saprast, vai jūs varat ko ietekmēt.

I. Purmale: Ietekmēt mēs nevaram neko.

A. Palsāns: Ieteikums. Toreiz pie mums satikāmies iekoptā vietā pie Buļļupes. Arī braucot pa upi, krasta josla izskatās sakopta, piesaistoša. Tik, cik dažu cilvēku rokas var izdarīt. Pirmajā plāniņā ir labojums un ņemts vērā. **Braucot līdz kaut kādai iekoptai vietai, mums ir divi mazdārziņi, kuri ir degradējoša vide un vizuāli nepiesaistoša vide. Ja brauc pa upi, vide ar būdiņām un siltumnīcām izskatās katastrofāli.** Braucot pa ceļu, redzams, kur darbs būtu būvvaldei. Ceļu galos tiek uzlikti improvizētas barjeras tā, ka upei neviens netiek klāt un nemēģina un baidās. **Ieteikums pievērstiem tām vietām, kur vizuāli redz, ka nepieciešams uzlabojums. Koncentrēties uz to vietu, kur kaut kāda darbība jāveic, lai uztaisītu to cilvēkiem pieejamāku. Un mazāk koncentrēties uz vietām, kur cilvēki jau kaut ko ir izdarījuši.** Saprotams, ka tur būtu vienkāršāk ienākt un kaut ko nedaudz uzlabot. Ir daudz objektu, kas ir vidi degradējošs, kur jāiegulda daudz lielāks finansējums, ko iedzīvotāji nevar izdarīt paši saviem spēkiem.

E. Kalniņa: Te ir iezīmētas trīs obligātās lokālpilnojumuma teritorijas. Vai tas ar šo dokumentu tiks noteikts? Kad tad tiks veikti šie lokālpilnojumumi?

I. Purmale: Par tām trim – mēs jau labu laiku atpakaļ secinājām, ka bez lokālas plānošanas šeit nekur netiksim. Par oranžajām teritorijām – tās radušās izstrādājot tematisko plānojumu. Jautājums, vai visām šīm teritorijām nepieciešams izstrādāt lokālpilnoumu? Par sarkanajām ir skaidrs.

E. Kalniņa: Vai ar šo plānojumu varam noteikt vienotos kritērijus peldbūvēm?

L. Līdaka: Es domāju, ka varētu par to parunāt. Valsts regulējums nosaka, ka publiskajos ūdeņos drīkst veidot peldošas būves tikai publiskajai funkcijai. Tas izriet no Ministru kabineta noteikumiem Nr.240. Rīgā visos lielajos ūdensobjektos ir iespējamas peldbūves tikai publiskajai funkcijai. Dzīvojamās peldmājas, kas bija atzīmētas iepriekšējā plānā, nav atbilstošas šobrīd spēkā esošajiem valsts normatīviem. Spēkā esošajā teritorijas plānā peldbūvju teritorijas bija ieliktas trīs: Bieķiensalas grāvis, Zunds un Buļļupē. Varam diskutēt. Kāds ir Jūsu viedoklis par šo funkciju?

Manuprāt, ar ļoti rūpīgiem nosacījumiem par publiskas piekļuves saglabāšanu krastmalai šī funkcija lielā mērā varētu atdzīvināt daļu no Rīgas ūdensobjektiem. Šiem noteikumiem būtu jābūt pietiekami stingriem un ne visās vietās atļautiem. Konkrētu priekšlikumu mums šobrīd nav, ja nu saglabāt esošajā plānā noteiktās vietas, lai saglabātu plāna pēctecību.

E. Kalniņa: Vai šajā plānā apzināts, kuras teritorijas jau ir ar šādu mērķi kādam iznomātas? Diez vai mēs gribētu Ķīšežera vai Juglas ezera vai Daugavā, kur visi esi esam pieraduši izmantot un baudīt, vidū peldbūves? Tas, kas ir baseina plānā, nekādā ziņā nedrīkst pasliktināt kvalitāti. Te ir ļoti daudz visādu nianšu tām peldbūvēm. Kaut vai attīrīšanas iekārtas, notekūdeņi, apmeklētāju attieksme pret piesārņošanu.

L. Līdaka: Šobrīd vienīgais aktuālais piedāvājums ir Bieķiengrāvja attīstības priekšlikums, kurš jāvērtē. Tas nav apstiprināts.

I. Purmale: Paldies par darbu un ieguldīto laiku. Šodienas saruna bija interesanta un viedokļu apmaiņa bija noderīga Jums un mums. Uz tikšanos!

Sanāksme tiek slēgta plkst.11.50

Sanāksmes vadītāja,
Rīgas domes Pilsētas attīstības departamenta
Pilsētvides attīstības pārvaldes vadītāja,
direktora vietniece pilsētvides attīstības jautājumos

I. Purmale

Sanāksmes protokolētāja,
Rīgas domes Pilsētas attīstības departamenta
Pilsētvides attīstības pārvaldes Teritorijas plānojuma nodaļas
Galvenā projektu vadītāja sabiedrības līdzdalības jomā

S. Kalvīte